

عنوان مقاله:

بازشناسی ویژگی های معماری بنای آرامگاه سعدی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و دومین همایش ملی معماری و شهرسازی هویت گرا (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

کوروش مومنی - استادیار گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه صنعتی جندی شاپور دزفول

کوروش عطاریان - استادیار گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه صنعتی جندی شاپور دزفول

نگین حاج موسی بروجردی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه صنعتی جندی شاپور دزفول

خلاصه مقاله:

آرامگاه، بهاستثنای مسجد، بیشتر از هر نوع بنای معماری در ایران دوره اسلامی موردتوجه عام بوده است. در تمام ادوار توجه بسیاری به آرامگاههای مذهبی بوده است اما اتفاقی که میتوان آن را تاحدی مختص به قرن اخیر دانست آرامگاههایشخصیتهای علمی فرهنگی است که موردتوجه عموم قرار گرفت - آرامگاه سعدی از مشهورترین آرامگاههای غیرمذهبی در ایران است. قدمت آرامگاه به قرن هفت و زمان درگذشت سعدی برمیگردد اما در طول سالها تغییرات فراوانی در بنای آن صورت گرفت تا اینکه در سال 1331 معماری کنونی آرامگاه شکل گرفت. اهمیت این بنا تاحدزیادی به شخصیت خود سعدی وابسته است و علاوه برآن ویژگیهای معماری بنای آرامگاه و موقعیت قرارگیری آن، که محل زندگی سعدی بوده است، بهاهمیت آن افزوده است. روش تحقیق بهکاررفته در این مقاله توصیفی تحلیلی و بر اساس مطالعات میدانی و کتابخانهای است که - با استفاده ازکتاب و مقالات، سیرتاریخی بنا شناخته شده و بهصورت میدانی بنا مورد بازدید قرار گرفت و تحلیلهای طرح انجام شد. نتایج تحقیق نشان میدهد که آرامگاه سعدی از سه فضای اصلی تشکیل شده است که معمار در طراحی هریک از این سه عنصر نگاهی به معماری گذشته ایران داشته و با نگاهی نو استفاده از مصالح و فنهای نوین طرح جدیدی را خلق کرده است

کلمات کلیدی:

معماری آرامگاه، آرامگاه سعدی، معماری دوره پهلوی، محسن فروغی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/593034>

